

PARLAMENT DE CATALUNYA

**Presidència
de l'honorable Sr. Joan Casanovas**

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 31 de maig del 1934

SUMARI

Sobre la sessió a dos quarts de sis i set minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

La Cambra s'assabenta d'haver entrat a completar la Comissió de Suplicatoris el Diputat senyor Tarradellas, en substitució del senyor Comes.

Presentació del Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al segon semestre de l'actual exercici econòmic. Passa el Projecte a la Comissió de Pressupostos.

Ordre del dia:

Discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de Coordinació i Control Sanitari Públic.

El senyor Battestini en fa la presentació.

No havent demanat la paraula cap senyor Diputat per a discutir la totalitat, hom passa a la discussió per articles.

Article 1.^r — El senyor Ruiz i Ponseti demana que aquest article, juntament amb els 2.ª i 3.^r següents passin a constituir el preàmbul de la Llei i que l'art. 1.^r ho fos el que actualment és el 4.º

El senyor Battestini per la Comissió, accepta la suggerència.

El senyor Simó i Bofarull reitera la petició de què els dictàmens siguin repartits als senyors Diputats amb temps suficient per a poder-los estudiar a fons abans de la discussió.

L'honorable senyor President justifica la manera en què ha estat repartit el dictamen.

El senyor Battestini, de la Comissió, es posa a disposició del senyor Simó i Bofarull si és que vol ajornar el debat.

El senyor Simó i Bofarull renúncia a l'oferiment i manifesta la seva confiança en la Comissió.

Són aprovats els arts. 1.^r, 2.ª i 3.^r refosos en un sol.

Article 4.º — S'aprova sense discussió.

Article 5.º — El senyor Romeva proposa una esmena de redacció que la Comissió accepta.

El senyor Ruiz i Ponseti proposa l'ampliació del Consell Superior Sanitari amb el President del Comitè permanent de les Indústries de Catalunya.

La Comissió accepta la proposició del senyor Ruiz i Ponseti.

El senyor Farreres i Duran proposa una nova redacció, per a major claredat, de l'apartat j, que la Comissió accepta.

Es aprova l'article en la seva nova redacció.

Articles 6.º, 7.º, 8.º, 9.º, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 i 18. — S'aproven sense discussió.

Article 19. — El senyor Ruiz i Ponseti sollicita una modificació al primer paràgraf de l'article que la Comissió accepta en part.

El senyor Romeva fa unes observacions respecte a aquesta esmena.

El senyor Battestini fixa el criteri de la Comissió.

El senyor Simó i Bofarull demana uns aclariments en la redacció de l'apartat d de l'article.

El senyor Battestini, en nom de la Comissió, proposa una esmena i una modificació d'acord amb el criteri del senyor Simó i Bofarull.

El senyor Romeva demana uns aclariments a l'apartat f de l'article.

Li respon el senyor Battestini.

Intervenció del senyor Simó i Bofarull i rectificacions dels senyors Battestini i Romeva.

Intervenció del senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social.

Se suspèn aquest debat.

Lectura del dictamen de la Comissió de Finances sobre un Projecte de Llei de transferències de crèdit.

Lectura del dictamen de la Comissió de Finances sobre un Projecte de Llei d'ampliació de crèdit.

Ordre del dia per a la sessió de divendres.

S'aixeca la sessió pública a tres quarts de set i cinc minuts de la tarda, i la Cambra passa a reunir-se en sessió secreta.

S'obre la sessió a dos quarts de sis i set minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc del Govern hi ha els honorables senyors Consellers de Finances, i de Sanitat i Assistència Social.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

La Comissió de Suplicatoris

El Sr. PRESIDENT: D'acord amb el que es quedà en la sessió d'ahir, ha entrat a formar part de la Comissió de Suplicatoris, en substitució del senyor Comes, el senyor Tarradelles.

(L'esmentada Comissió ha quedat constituïda de la següent manera:)

Senyors: Josep Andreu i Abelló, Joan B. Soler i Bru, Enric Canturri i Ramonet, Francesc Farreres i Duran, Pau Romeva i Ferrer, Josep Tarradelles i Joan i Joan Fronjosà i Salamó.

Presentació del Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al segon semestre de l'exercici econòmic del 1934

(El senyor Secretari dóna lectura al següent:)

«D E C R E T

Com a President de la Generalitat, a proposta del Conseller de Finances i d'acord amb el Consell,

He resolt:

Autoritzar el Conseller de Finances per a presentar al Parlament de Catalunya un Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al segon semestre de l'exercici econòmic del 1934.

Barcelona, 31 de maig del 1934. — Lluís Companys. — El Conseller de Finances, Martí Esteve.»

(Entra l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret.

L'honorable senyor Conseller de Finances passa a ocupar la Tribuna de Consellers.

Entra l'honorable senyor Conseller de Cultura.

L'honorable senyor Conseller de Finances dóna lectura al següent Projecte de Llei:)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

L'Estatut Interior de Catalunya, en regular les Finances de la Generalitat, estableix com a norma general la formació anual dels Pressupostos, de tal manera que l'admissió de pròrrogues hi és consignada amb caràcter d'excepció i amb limitacions de nombre i de durada. El Govern de la Generalitat, per circumstàncies prou conegudes, cregué aconsellable de sotmetre a l'aprovació del Parlament la pròrroga del Pressupost del 1933, per a cadascun dels dos primers trimestres de l'any en curs, però amb el ferm propòsit de fer un ús el més restringit possible de la autorització de pròrroga, d'acord amb l'orientació que l'Estatut Interior assenyala i per tal que el Pressupost s'adapti a les necessitats presents, més ara que aquestes són tan distintes de les que calia atendre en ésser votat el de l'exercici del 1933.

Catalunya es troba encara avui en ple període d'implantació del règim d'autonomia, però el curs seguit d'ençà de l'aprovació del Pressupost anterior, és prou considerable perquè el Govern judiqui ineludible una nova ordenació financera per al segon semestre del 1934, sobretot tenint present que s'acaba d'aconseguir una etapa cabdal, la que permet d'incorporar per primera vegada al Pressupost d'Ingressos de la Generalitat un dels recursos cedits per l'Estat per precepte de l'Estatut, i, en el Pressupost de Despeses, serveis traspassats, tan importants com el d'Ordre Públic, Justícia, Assistència Social i d'altres.

Pressupost necessàriament de transició, aquest, podrà tenir inclús com a benefici la seva limitada vigència, durant la qual l'estructura definitiva de la Generalitat s'anirà formant amb les transferències que l'Estat ha d'acabar de fer-li de recursos i de serveis, i amb la coordinació definitiva d'uns i altres amb els procedents de les extingides Diputacions.

El Consell, amb aquest Projecte, aspira a marcar una pauta per a l'organització futura de la Generalitat i un ascens en la realització de l'autonomia, que tant com una major amplitud de facultats, ha de representar la consagració de la unitat de Catalunya, esborrant divisions arbitràries i vitalitzant, en canvi, les energies i les riqueses manifestes o latents en tot el territori nacional.

Es proposa i norma que el Consell de la Generalitat s'imposa l'obtenir una rigorosa anivellació pressupostària. No contradiu aquesta afirmació el fet de fer constar en el Pressupost d'Ingressos, una partida de 7 milions i mig de pessetes d'emissió d'Obligacions de Tresoreria en les mateixes condicions que la d'igual quantia que ha figurat en l'exercici passat i en les dues pròrroques trimestrals. Ferm en la voluntat indicada, el Govern havia pensat de suprimir aquesta partida en el present Projecte; però les següents raons, entre d'altres, li han fet creure convenient de mantenir-la: l'haver de preparar per compte de la Generalitat serveis que ha de tenir imminentment al seu càrrec, i per raó dels quals no percep encara els ingressos que l'Estat li ha de transferir; el no poder comptar encara en aquest període inicial amb els resultats que la Generalitat compta d'obtenir d'una organització eficient dels mitjans econòmics que li han estat traspasats i, finalment, la conveniència per facilitats de Tresoreria de poder disposar de quantitats necessàries per a fer-se càrrec de nous serveis quan llur valoració computada amb recursos no és d'efectivitat immediata.

Per les raons exposades, el Conseller que sotacriu, d'acord amb el Consell, té l'honor de sotmetre a l'aprovació del Parlament el següent Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al segon semestre de l'exercici econòmic del 1934, d'acord amb els estats d'Ingressos i Despeses que els constitueixin i amb les regles d'aplicació següents:

PROJECTE DE LLEI

Article 1.er S'autoritzen crèdits per a les Despeses de la Generalitat durant el segon semestre del 1934, fins a la quantitat de 56.311,188 ptes., amb càrrec a Ingressos ordinaris i a la de pessetes 7.500,000, amb càrrec a Ingressos extraordinaris, o sigui per un total de 63.811,188 ptes., distribuïdes en la forma que consigna l'estat lletra A) de Despeses.

Els Ingressos per al mateix exercici es calculen en 56.311,188 ptes. provinents de recursos ordinaris i en 7.500,000 d'extraordinaris, o sigui en total 63.811,188 ptes., segons detall que es consigna en l'estat lletra B) d'Ingressos.

Article 2.er El Consell Executiu és autoritzat perquè amb càrrec al producte de les noves cessions d'Ingressos que l'Estat faci a la Generalitat en execució de l'Estatut de Catalunya o en els pagaments a compte dels esmentats recursos, pugui autoritzar les despeses corresponents als serveis que es traspassin en el curs del segon semestre de l'exercici econòmic del 1934, així com formular amb caràcter provisional, dintre els límits dels esmentats ingressos, els corresponents pressupostos complementaris, o procedir a les adaptacions pressupostàries que calguin per tal de no interrompre ni entorpir el funcionament dels serveis.

Article 3.er El Consell Executiu és autoritzat per a ampliar l'emissió d'Obligacions de Tresoreria de la Generalitat, aprovada per Llei del 22 de març del 1933, en la quantitat total de pessetes 7.500,000, representades per 15,000 títols de 500 ptes. cada un, amb les mateixes condicions de la dita emissió.

El producte de l'esmentada ampliació s'aplicarà en primer terme a cobrir les despeses previstes per a l'exercici semestral del 1934, que de conformitat amb les consignacions pressupostàries hagin de fer-se efectives amb càrrec a Cabals Extraordinaris i en el marge que resulti a facilitar el funcionament de la Tresoreria de la Generalitat.

Les despeses d'emissió i negociació, així com les del servei d'interessos, seran cobertes amb càrrec a la partida dels crèdits previstos en el capítol.

Article 4.er Els Municipis de Catalunya hauran de satisfer durant la vigència del Pressupost semestral, en concepte d'aportació forçosa, les mateixes quantitats amb què han vingut contribuint en els darrers exercicis i que figuren consignades en els annexes de l'estat B).

Així mateix hauran de satisfer en concepte de repartiment per a atencions sanitàries, una quantitat equivalent a l'1 per 100 del Pressupost municipal per a l'exercici del 1932, amb l'excepció dels Ajuntaments de Badalona, Barcelona, Manresa, Sabadell i Terrassa, que hauran de contribuir a raó del 0'20 per 100.

Article 5.er Els impostos, contribucions, arbitris i altres exaccions o ingressos de la Generalitat, autoritzats pel present Pressupost o les seves ampliacions, s'exigiran de conformitat amb les disposicions actualment en vigor, mentre no siguin objecte de modificació.

Article 6.er Els Consellers de Treball i Obres Públiques, Economia i Agricultura i Sanitat i Assistència Social, són autoritzats per a dictar les oportunes disposicions reguladores de la forma de percepció dels drets i taxes per prestació de serveis i concessions d'aprofitaments per part dels Departaments respectius, dins la quantia com s'han fet efectius fins ara.

Mentre no es dictin les corresponents disposicions, la percepció dels esmentats ingressos, continuarà fent-se de conformitat amb les tarifes i reglamentacions actualment establertes.

Article 7.er Les exaccions de la Generalitat, la fixació i pagament de les quals es facin per una sola quota anual, i que no hagin estat in-

gressades en començar a regir el Pressupost per al segon semestre del 1934, seran liquidades i exigides per llur import anual i l'ingrés produït s'aplicarà en la part corresponent a cada un dels exercicis pressupostaris de l'any en curs.

Article 8.º Les categories del personal administratiu de les Oficines de la Generalitat seran les fixades pel Decret de 19 de desembre del 1933, o sigui, les de Cap de Secció, Caps de Negociat de primera i segona, Oficials primers i segons i Auxiliars primers i segons.

En conseqüència s'entendrà que els funcionaris que ocupen places en els serveis administratius amb designació distinta de les esmentades, estan assimilats a la categoria corresponent al sou que tinguin assignat, i en el cas que aquest no coincideixi amb cap d'aquelles, amb la immediata inferior, i en tots els casos, a condició que hagin ingressat de conformitat amb les normes estatuides per a la categoria que se'ls reconegui, sense que puguin allegar cap dret a què els sigui conservada la denominació actual o la que tinguin en el moment de procedir-se a l'acoblament, ni a deduir-ne prerrogativa ni dret de cap mena.

Barcelona, 31 de maig del 1934. — El Conseller de Finances, Martí Esteve.»

(Passa a la Comissió corresponent.

Els estats A) i B) als quals fa referència aquest Projecte de Llei, es publiquen com a annex a aquest DIARI DE SESSIONS.)

ORDRE DEL DIA

Discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de Coordinació i Control Sanitari Públic

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Battestini.

El Sr. BATTESTINI: Senyors Diputats: La Llei que portem avui a la vostra aprovació és una conseqüència obligada de la Llei de Bases Sanitàries i Assistència Social, aprovada per aquest Parlament el dia 5 d'abril proppassat. Fixats per aquella Llei el mínim de serveis i funcions sanitàries a realitzar pels Municipis catalans, calia coordinar-los per tal que la seva actuació fos eficient assenyalant ensems tots aquells organismes sanitaris de caràcter assessor i informatiu, i a això tendeix la Llei que avui és posada a la vostra discussió i aprovació.

Aquesta Llei té, doncs, dos aspectes: en el primer, que desenvolupa extensament el títol segon de la Llei, són tractats els organismes sanitaris, és a dir, aquells organismes assessors i informatius que van des de la Junta Local de Sanitat, passant per les Junes Comarcals de Sanitat, fins a la Junta Superior o Nacional. En un altre títol de la Llei, el títol tercer, són fixades les normes de coordinació d'aquests organismes perquè el seu funcionament sigui harmònic, i és establert d'una manera definitiva el control sanitari per tal que tota la sanitat de Catalunya en tot moment estigui sota la superior vigilància

i cura del senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat.

Com a organismes assessors informadors de caràcter sanitari, hem fixat primerament, per ordre d'importància, la Junta Superior de Sanitat, després les Junes Comarcals i finalment les Junes Locals o Municipals.

De comú acord, plenament d'acord amb el senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social, hem entès que calia bastir la sanitat de Catalunya en una forma viva, en una forma eficaç, que s'adaptés plenament a les necessitats vitals de la nostra pàtria catalana, i hem entès que aquestes tres Junes són l'expressió de la realitat de la nostra Catalunya. Hem entès que no calia establir Junes Intercomarcals de Sanitat, perquè creant-les hom havia de sustreure atribucions a la Junta Nacional o a les Junes Comarcals, i es crearien, d'aquesta manera, motllos poc eficaços, ja que resultaria quelcom encarcarat i rígid que no respondrien a les realitats presents de Catalunya. Conseqüentment, d'acord Conseller i Comissió, hem deixat establerts els organismes sanitaris assessors en aquesta forma: Junes Locals, Junes Comarcals i Junta Superior o Nacional, i al costat d'aquestes Junes hem creat l'Oficina Tècnica-sanitària per assessorar-les en totes aquelles qüestions que són pròpies de la seva incumbència. A la Junta Superior de Sanitat li hem fixat unes atribucions que escauen al seu caràcter d'organisme suprem de la sanitat catalana; és a ella a qui compet la informació i consulta definitiva dels problemes sanitaris que per la seva intensitat abasten tot el territori nacional i d'aquells problemes que per llurs característiques estan relacionats amb altres problemes sanitaris de la República espanyola o d'altres països estrangers. La Junta Superior de Sanitat també ha de resoldre definitivament totes aquelles qüestions que li siguin elevades per les Junes Comarcals de Sanitat en aquells punts que clarament fixa l'apartat segon de l'art 5.º de la Llei posada a la vostra discussió. No cal dir com la Junta Superior de Sanitat tindrà la informació definitiva dels recursos d'alçada interposats davant del senyor Conseller de Sanitat, en tots aquells assumptes que suposen sancions quantioses o greus. Aquesta Junta de Sanitat, naturalment, essent central, residirà a Barcelona, i els membres que la constituïran vénen designats automàticament, la qual cosa vol dir posar la Sanitat de Catalunya fora de personatismes, de partidismes, sustreure-la del mecanisme de la política, per a deixar-la en mans de persones de reconeguda solvència, que actuaran en la Junta Superior com a Vocals nats en representació d'entitats i de corporacions de reconegut prestigi sanitari i científic.

Després de la Junta Superior de Sanitat, i intermitges entre ella i les Junes Locals de Sanitat, hi han les Junes Comarcals, les funcions de les quals vénen a ésser semblants a les de la Junta Superior, però adaptades a les realitats de la comarca, és a dir, que tindran la missió d'informar i consultar els problemes sanitaris de la demarcació respectiva, resoldre les qüestions que li elevin les Junes Locals de Sanitat en els punts

fixats per la Llei, i la informació i tramitació dels recursos d'alçada que els Ajuntaments o els particulars elevin al senyor Conseller de Sanitat o al Cap dels Serveis Sanitaris de la Generalitat. Però té una altra missió, la Junta Comarcal de Sanitat, que és la informació dels pressupostos municipals en tota aquella part que fa referència a les obligacions sanitàries mínimes dels Municipis de la comarca, sempre que per part de les corporacions interessades se n'hagi fet un requeriment especial.

També la Junta Comarcal de Sanitat proposarà als Municipis de la demarcació respectiva aquelles obres de caràcter sanitari que la Junta consideri indispensables per al millorament de la salut pública.

La propaganda sanitària i la divulgació sanitària serà la Junta Comarcal de Sanitat qui la dirigirà, d'acord en tot moment amb els objectius marcats en els centres i nuclis sanitaris comarcals i en els nuclis sanitaris locals.

Passem ara a tractar de les Junes municipals de Sanitat. A tots els Municipis de Catalunya cal que es constitueixin Junes Locals de Sanitat, però la Llei preveu un límit, un dintell. En aquells Municipis que el cens de població dels quals no arriba a 5,000 habitants, les qüestions de Sanitat i d'Assistència Social són involucrades i resten sota la dependència d'una sola i única Junta, que portarà el nom de Junta de Sanitat i d'Assistència Social. D'aquesta manera hom aconsegueix no distreure els esforços de lligar cada vegada més fort les qüestions de Sanitat i d'Assistència Social que porten una interdependència innegable, major encara en les poblacions de cens petit o reduït. En les poblacions el cens de les quals depassa dels 5,000 habitants, és potestatiu d'elles que continuïn les qüestions de Sanitat i d'Assistència Social sota la dependència d'una sola Junta, o constituir Junes separades, una de Sanitat i una altra d'Assistència Social. Aquestes Junes locals de Sanitat estan encarregades, en primer lloc, de redactar el Reglament de Sanitat, i en els pobles de cens inferior a 5,000 habitants, el de Sanitat i d'Assistència Social; aquests Reglaments que han d'ésser el Codi Sanitari de les poblacions respectives, reglaments que perquè siguin definitivament informats han de passar per l'aprovació de la Junta Comarcal de Sanitat i per l'aprovació ulterior i definitiva del Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya.

Les Junes Locals de Sanitat cal que informin a les autoritats sanitàries de tots els assumptes de la seva competència, especialment de la inversió de les quantitats pressupostàries destinades a obres i millorament dels serveis sanitaris locals; han de vigilar l'estat sanitari de la població i complir els acords de les autoritats sanitàries superiors; han d'iniciar, mantenir i incrementar totes les obres sanitàries que tendeixin al millorament de la salut pública, i en aquelles poblacions de cens inferior a 5,000 habitants, ultra aquesta missió, les Junes tenen la de formar el padró de famílies que hagin d'acollir-se a l'assistència pública i d'intervenir també les recaptacions i liquidacions de l'impost de protecció a la infància.

Però hi han pobles en els quals la població es

dispersa, en els quals hi han nuclis de població importants separats del nucli central. Quan hi hagi un nucli de població que arribi al 40 per 100 del cens oficial, en aquest nucli s'hi poden constituir delegacions municipals de Sanitat, delegacions que no tenen altra missió que informar aquells assumptes que han de passar després al ple de la Junta Local respectiva.

Amb aquestes breus paraules, doncs, crec que queden descrites la constitució i les funcions de les Junes Locals, de les Junes Comarcals i de la Junta Superior o Nacional.

Al costat d'elles hi ha l'Oficina Tècnica-sanitària, la qual té per missió, segons aquesta Llei, d'informar i aprovar tots els projectes d'obres sanitàries de caràcter públic que han de realitzar els Ajuntaments de Catalunya, sempre que tals obres siguin objecte de concurs o de subhasta, d'acord amb les normes assenyalades i estatuides per la Llei municipal. Ha de confeccionar també, aquesta Oficina Tècnica-sanitària, els plans i els estudis de tota mena d'obres de caràcter general a realitzar a Catalunya, i, finalment, ha d'assessorar i aconsellar els Municipis, les entitats i els particulars respecte els projectes de caràcter sanitari per als quals sigui requerida.

Les Junes — jo us ho he dit abans — estan constituïdes, automàticament, per vocals nats en representació d'entitats i de corporacions de reconeguda solvència científica. Doncs bé, l'Oficina Tècnica-sanitària estarà constituïda per tècnics que seran designats a mesura que les seves funcions vagin essent necessàries, designats sempre per rigorós concurs o bé per concurs-oposició.

L'Oficina Tècnica-administrativa tindrà la seva residència a Barcelona, però se'n podran crear d'altres de filials amb residència a les actuals Comissaries de la Generalitat o a les que fixi definitivament la Llei de divisió política i administrativa de la nostra Catalunya.

I queda, finalment, el títol tercer de la Llei, que tracta de les formes de coordinació dels serveis i control sanitari, perquè és indubtable que per tal que les autoritats sanitàries, organismes assessors, actuïn d'acord uns amb altres en forma eficient i harmònica, cal coordinar-los, i a això tendeixen les disposicions d'aquest darrer títol, que per altra banda declara la Sanitat plenament autònoma, plenament independent, quan assenyalava que les autoritats sanitàries les superiors amb les comarcals i locals, i aquestes amb les superiors, poden dirigir-se les unes a les altres sense necessitat de passar per cap altra autoritat política o administrativa de la Generalitat o de la República.

Són aquests, referits breument, els punts que tracta la Llei que avui posem a la vostra aprovació i consideració, d'aquesta Llei en la qual, tant el senyor Conseller de Sanitat i d'Assistència Social com la Comissió que ha tingut l'honor de dictaminar-lo, hi veiem una Llei definitiva i eficient per a fer que la Sanitat a Catalunya sigui quelcom vital i adaptat a les realitats de la nostra pàtria. He dit. (*Molt bé, molt bé!*)

El Sr. PRESIDENT: No havent demanat la paraula cap senyor Diputat, es dona per acabada la discussió de totalitat. Va a procedir-se a la

discussió per articles. Article 1.^r No hi ha cap vot particular ni cap esmena.

(*El senyor Secretari el llegeix.*)

El Sr. PRESIDENT: S'aprova?

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Volia fer una observació a la Comissió, respecte als arts. 1.^r, 2.ⁿ i 3.^r, que, en realitat, no prescriuen cap cosa concreta, sinó que són una exposició de motius entorn dels quals es desenrotlla aquesta Llei. Crec que del conjunt d'aquests tres articles seria preferible fer-ne un sol preàmbul, i que l'art. 1.^r d'aquesta Llei fos el que actualment és l'art. 4.^t

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: Veritablement, el company senyor Ruiz i Ponseti té tota la raó quan diu que els arts. 1.^r, 2.ⁿ i 3.^r no són més que apartats d'un preàmbul. Nosaltres ho havíem fet en forma d'articles: primer, definint la Llei, segon, definint els organismes sanitaris, i tercer, coordinant els uns amb els altres, però per part de la Comissió no hi ha inconvenient en refondre els arts. 1.^r, 2.ⁿ i 3.^r en un de sol, com a preàmbul d'aquesta Llei.

El Sr. PRESIDENT: S'accepta la proposta de la Comissió?

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Abans de tancar l'anterior legislatura, vaig manifestar, com a resum de manifestacions parcials expressades durant la mateixa, que nosaltres desitjàvem que es distribuïssin entre els Diputats els textos a discutir, amb temps, almenys el materialment indispensable per a poder llegir-los. Ara, nosaltres hem sentit, amb molt de gust — que per cert ho ha fet molt bé i ha demostrat una competència i un zel dignes de tot elogi —, el senyor representant de la Comissió en un torn de presentació, més que de totalitat, i el senyor President de la Cambra ha fet molt bé, no havent-hi cap paraula demanada sobre la totalitat, de donar per tancat el període de la discussió. ¿Com podia ningú de nosaltres demanar torn sobre la totalitat, i se'ns acaba de distribuir el dictamen, en el moment que ja havia demanat la paraula i estàvem escoltant amb delectació el nostre estimat amic senyor Battestini? De manera, que nosaltres acabem ara de llegir, per damunt, amb aquella insuficiència que ressalta més donada la importància i el caràcter eminentment tècnic d'aquesta Llei, un Projecte sobre el qual nosaltres no hi tenim res a dir, perquè no podem dir-hi res.

I aprofito aquest incís, que ens ha facilitat l'amic senyor Ruiz i Ponseti, per a fer-ho notar, pregant a la Presidència de la Cambra que no es repeteixi aquest cas, a fi que nosaltres poguem estudiar els Projectes. Per endavant, naturalment, la Comissió i el Govern i la Majoria

tenen la nostra confiança, però jo penso que per quelcom estem aquí; jo penso que de vegades des del lloc més humil — si n'hi ha algun, que tots som iguals davant la Llei en aquesta Cambra...

El Sr. PRESIDENT: Evidentment.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: ...i potser el més humil, com es diu a les Sagrades Escripures, i no ho dic en llatí per la fòbia llatinista que els temps moderns porten, (*Rialles.*) que de vegades el més ignorant, el més incompetent, pot posar, no diré ja el dit a la llaga, malgrat d'ésser matèria sanitària, (*Rialles.*) però sí el dit a l'ull d'un defecte que no s'hagués vist.

El Sr. PRESIDENT: Indiscutiblement.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: De manera que jo no tinc altre intent que fer notar això.

El Sr. PRESIDENT: Ha de remarcar el senyor Simó que la Presidència de la Cambra no posa arbitràriament a la discussió els Projectes, sinó que s'atén als dictàmens de les Comissions, i, naturalment, absorbeix la Cambra amb molta rapidesa els dictàmens que vénen.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Amb més rapidesa absorbeix i aprova, amb gran encert, els Projectes que poden portar els senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per altra part, ja ha notat el senyor Simó que des de la Presidència es dona tota classe de facilitats i es concedeix als senyors Diputats la plenitud de llurs drets.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Em declaro seduït i convençut. (*Rialles.*)

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: Veritablement, en el que diu el company senyor Simó i Bofarull té quelcom de raó, quant al dictamen de la Comissió, però no pas quant a la Llei que fou presentada al Parlament en la seva darrera sessió i les còpies de la mateixa les tinguérem tots els Diputats. Ara, la Minoria que representa el senyor Simó i Bofarull, dintre de la Comissió de Sanitat, que jo sàpiga, no hi està representada i, per consegüent, ells no s'han pogut assabentar al seu degut temps de les reunions d'aquesta Comissió, llargues i laborioses per cert, per a posar-se d'acord respecte a aquesta Llei que és sotmesa al Parlament; però atenent la part de raó que té el company senyor Simó i Bofarull, si entén que cal deixar aquesta Llei damunt la taula uns quants dies, fins la setmana propera, nosaltres no tenim cap classe de pressa, no sentim la urgència fins a l'extrem que ens imposi avui el deure de demanar que es continuï discutint. Per la nostra part estem plenament d'acord amb el senyor Simó, si ell demana que aquesta Llei en lloc de continuar essent discutida avui es discuteixi un dia de la setmana que ve.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Jo agraeixo moltíssim la bona disposició de la Comissió, però no l'accepto perquè, com dic, és una Llei en la qual nosaltres no hi entenem i tenim tota la con-

fiança en la Comissió. Unicament jo havia fet aquesta salvetat per si es donés el cas que per manca d'estudi de la mateixa nosaltres ens veiéssim moralment obligats a fer alguna suggerència o a posar alguna objecció que no tingués fonament, no s'atribuís a desig d'entorpiment, sinó a manca de preparació.

El Sr. PRESIDENT: Com sempre, les suggericions del senyor Simó i Bofarull perfeccionaran el dictamen.

Els arts. 1.er, 2.^{on} i 3.er ha demanat el senyor Ruiz i Ponseti que es refonguessin en un sol article que servís de preàmbul a la Llei. La Comissió ho ha acceptat. ¿Ho aprova la Cambra? (*Assentiment*.) Resta aprovat.

(*Prèvia la lectura pel senyor Secretari, s'aprova, sense discussió, l'art. 4.er al qual no s'ha presentat cap esmena ni vot particular.*)

Es llegeix l'art. 5.^{on})

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. ROMEVA: Jo volia fer una petita observació a aquesta redacció. Jo, en realitat, em trobo en el mateix cas que el senyor Simó i Bofarull. Es tracta, aquí, d'un Projecte de caràcter tan tècnic, que els Diputats que, com el que us parla, esgotant ell mateix tota l'extensió de la seva Minoria, no tenen una pluralitat de capacitat suficient per arribar a poder competir en totes les coses que es porten a discussió; però hi ha un petit detall de redacció que, prescindint d'allò que vol dir, em penso que valdria la pena d'esmenar en gràcia a l'estil. Es parla aquí d'un professor veterinari que exerceixi funcions sanitàries docents, i em penso que vol dir això; però jo de funcions veterinàries docents no sé que n'hi hagin. El que hi ha són funcions docents en matèria veterinària. Potser es podria arreglar d'aquesta manera i quedaria millor redactat.

El Sr. BATTESTINI: La Comissió no té inconvenient en que es corregeixi en la forma que ha proposat el senyor Romeva, ja que aclareix encara més aquest article de la Llei.

El Sr. PRESIDENT: Així, queda acceptada la suggestió del senyor Romeva. Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Jo volia suggerir a la Comissió la conveniència d'ampliar aquest Consell Superior Sanitari amb un representant de les activitats industrials. Veig que amb molt bon acord figura en aquest Consell Superior Sanitari l'Arquitecte Cap dels Serveis de la Generalitat, o en defecte seu, un arquitecte especialitzat en problemes d'urbanisme designat pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, perquè realment les qüestions arquitectòniques, totes aquestes qüestions d'arquitectura en relació a l'urbanisme, tenen prou connexió amb la matèria sanitària, perquè s'hagi de considerar molt convenient aquesta representació dintre del Consell Superior de Sanitat. Però les activitats industrials, i sobretot l'organització de la moderna indústria i tot el que fa referència als problemes de defensa dels obrers dintre de la indústria des del punt de vista sani-

tari, crec que tenen prou importància, almenys tanta importància com els problemes de l'urbanisme; i havent-hi organismes de caràcter industrial dintre de la Generalitat, perquè han estat ja traspassats els serveis d'indústria a Catalunya, crec que l'organisme superior representant de les activitats industrials a Catalunya hauria d'estar representat dintre d'aquest Consell Superior Sanitari.

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Battestini.

El Sr. BATTESTINI: Estem d'acord amb el que demana el company Ruiz i Ponseti; però creiem que millor que l'art. 5.^{on} s'hauria de consignar aquesta suggerència en l'art. 6.^{on} quan es fixen els vocals consultius o assessors en la Junta Superior de Sanitat. Així, en aquest art. 6.^{on}, en el seu apartat m), es diu que serà vocal assessor consultiu de tots aquells problemes que reclamin o aconselli que siguin consultats, el President de l'Associació d'Enginyers, i si el company senyor Ruiz i Ponseti creu que en la Comissió cal afegir en aquest art. 2.^{on} algun altre vocal assessor tècnic com el que ell indica, per endavant nosaltres ho acceptem.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Ruiz i Ponseti té la paraula.

(*Entra l'honorable senyor President de la Generalitat.*)

El Sr. RUIZ I PONSETI: Realment, ja m'he fixat en aquest afegit que hi ha en l'art. 6.^{on}, però no era aquest el sentit de la meua intervenció. Aquest Vocal Assessor que figura en l'art. 6.^{on}, es comprèn que tindrà dintre d'aquest Consell Superior Sanitari unes funcions molt secundàries i sovint realment nul·les. Aquí hi figuren vocals tan anodins com el Degà del Col·legi d'Advocats (*El senyor Simó i Bofarull gesticula; rialles.*) i un Metge castrense designat per l'Autoritat militar; en definitiva, personalitats en qüestions sanitàries no poden fer absolutament res en benefici del país. I és per això que creiem que aquest representant de les activitats industrials, aquest element de connexió entre la sanitat i la indústria, no ha de figurar amb caràcter assessor, sinó amb caràcter permanent i ha de formar part del Consell Superior Sanitari. Per això demanem que sigui en l'art. 5.^{on} i no en el 6.^{on} on s'afegeixi aquest representant del Comitè Permanent de les Indústries de Catalunya.

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: No és el nostre propòsit defensar en aquests moments el President o representant del Col·legi d'Advocats, perquè això ho podria fer amb més eloqüència que nosaltres el company Simó i Bofarull, que hem vist com feia gestos quan s'alludia aquesta representació. (*El senyor Simó i Bofarull fa novament gestos, ara d'ambable disconformitat amb l'afirmació del senyor Battestini. Rialles.*) Indubtablement, les qüestions jurídiques estan íntimament lligades amb les qüestions sanitàries; i això explica a bastament que

pèr part del Govern s'hagi pensat en donar un lloc de Vocal a la digna representació dels advocats. I si el senyor Ruiz i Ponseti insisteix, nosaltres acceptarem la seva proposta, perquè no tenim cap inconvenient en arrodonir el nombre de vocals permanents del Consell o Junta Superior de Sanitat de Catalunya, amb un representant del Consell Superior de l'Economia Catalana. Per això, li prego, en nom de la Comissió, que redacti la deguda esmena a aquest propòsit i la presenti a la Mesa, que nosaltres l'acceptarem.

El Sr. FARRERES I DURAN: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Farreres i Duran té la paraula.

El Sr. FARRERES I DURAN: Senyors Diputats: Més que per a presentar una esmena, intervenim en aquest moment per demanar una aclaració o modificació d'aquest apartat j. Creiem que ja està en l'esperit de la Comissió, però el seu redactat prejudicaria la possibilitat d'una elecció en cada una de les comarques catalanes quan el Comissari de la Generalitat no fes ús d'aquestes funcions que se li atribueixen, perquè diu: «El Comissari de la Generalitat en les diverses comarques catalanes o el tècnic sanitari que elles designin o deleguin». Jo invitaria la Comissió a que pensés si aquest redactat no pot donar lloc a una possible elecció, que no sabem ara com es portaria a cap.

El Sr. BATTISTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Battistini.

El Sr. BATTISTINI: Indubtablement que no es tracta de què els tècnics sanitaris siguin elegits per tota la comarca. Si el Comissari de la Generalitat, en les diverses comarques catalanes, no vol fer ús del dret que la Llei li dona per a formar part de la Junta Permanent de Sanitat, llavors l'esperit de la Comissió, en redactar aquest article de la Llei, és que els tècnics sanitaris de les diferents branques que hi han dintre les comarques, respectivament, siguin ells els qui designin el que els haurà de representar en substitució del Comissari en la Junta Superior de Sanitat.

Després de la intervenció del senyor Farreres i Duran, la Comissió accepta que aquest apartat dugui: «El Comissari de la Generalitat en les diverses comarques catalanes o el tècnic sanitari en que ell delegui». Si el senyor Farreres i Duran està d'acord amb això, pot quedar l'article, en aquest apartat, redactat en la forma indicada. *(Assentiment del senyor Farreres i Duran.)*

El Sr. PRESIDENT: El senyor Secretari llegirà l'esmena del senyor Ruiz i Ponseti a l'article 5.^è

(El senyor Secretari dona lectura a la següent esmena:

«k) El President del Comitè Permanent d'Indústria de la Generalitat».)

El Sr. BATTISTINI: O persona en la qual delegui per a formar part d'aquest Comitè.

El Sr. RUIZ I PONSETI: D'acord.

El Sr. PRESIDENT: ¿Queda acceptada l'esmena en la forma que acaba de proposar el senyor President de la Comissió? *(Assentiment.)*

(S'aprova l'art. 5.^è en la següent redacció:

«Article 5.^è La Junta Superior de Sanitat serà l'organisme suprem sanitari i tindrà a càrrec seu les funcions següents:

a) L'alta informació i consulta de tots els problemes sanitaris que, per llur intensitat o extensió puguin afectar tot el territori de Catalunya, el de la República espanyola o altres països de l'estranger.

b) La resolució definitiva de totes les qüestions que li elevin les Junes comarcals de Sanitat, en els casos següents: 1.^è Quan, en la tramitació i resolució dels assumptes de llur competència, els acords no hagin estat presos per la majoria absoluta de llurs components. 2.^è Quan ho demani la presidència i ho accepti una tercera part dels assistents. 3.^è Quan els assumptes a resoldre afectin directament o indirectament altres comarques o, per llurs derivacions, tot el territori de Catalunya, el de la República espanyola o l'estranger.

c) La informació definitiva dels recursos d'alçada interposats al senyor Conseller de Sanitat, quan els assumptes hagin emmenat sancions quantioses o greus.

d) La Junta Superior de Sanitat residirà a la ciutat de Barcelona i tindrà les seves reunions a la Direcció dels Serveis de Sanitat de la Generalitat. La compondran els membres següents: 1. President, el Conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat. 2. Vice-President, el Cap dels Serveis Sanitaris. 3. Secretari, el Cap dels Centres Sanitaris de les Comarques barcelonines o, en defecte seu, el Director més antic d'un Centre Sanitari comarcal situat a menys de 100 quilòmetres de Barcelona. 4. Seran Vocals nats: a) El Cap dels Serveis d'Assistència Social de la Generalitat. b) Un representant de la Facultat de Medicina, designat pel Claustre. c) Un representant de la Facultat de Farmàcia, designat pel Claustre. d) Un representant de l'Escola de Veterinària, designat pel Professorat o, en defecte seu, un Professor Veterinari que exerceixi funcions docents en matèria sanitària, designat pel Col·legi Oficial de Veterinaris de Catalunya. e) Un Professor d'Higiene designat per l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya. f) El Director de l'Institut d'Higiene municipal de Barcelona o, en defecte seu, un representant de la institució, designat pels Caps de Secció. g) Els Caps de les diverses lluites especialitzades establertes o, en defecte d'ells els representants de les dites lluites, designats pels metges de llurs serveis. h) El Cap dels Serveis de l'Oficina tècnica-sanitària o, en son defecte, un Enginyer especialitzat adscrit a la dita oficina, designat pel seu personal. i) L'Arquitecte Cap dels Serveis de la Generalitat o, en defecte seu, un Arquitecte especialitzat en problemes d'urbanisme, designat pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. j) El Comissari de la Generalitat en les diverses comarques catalanes, o el tècnic sanitari en què ell delegui. k) El President del Comitè Permanent d'Indústria de la Generalitat o persona en la qual delegui.»

(Prèvia la lectura de cada un dels articles pel senyor Secretari, són aprovats sense discussió els articles 6.^è, 7.^è, 8.^è, 9.^è, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16,

17 i 18, als quals no s'ha presentat cap esmena ni vot particular.)

El Sr. PRESIDENT: Article 19. No hi ha cap esmena ni cap vot particular.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Solament desitjo proposar que allà on l'art. 19 diu 5,000 habitants, digui 10,000 habitants, perquè em sembla que en Municipis de 5,000, de 6,000 o bé de 7,000 habitants és realment excessiu crear-hi més d'una Junta Sanitària, puix que ens exposem a anar a una hipertròfia de Junes que crec que resultaria en perjudici de la mateixa sanitat.

En canvi, quan les poblacions passin de 10,000 habitants, pot haver-hi suficient importància per a crear aquesta multiplicitat de Junes.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: Podríem resoldre-ho — que per altra banda ja era aquest l'esperit de la Comissió en redactar el dictamen — posant que en les poblacions d'un cens inferior a 5,000 habitants hi haurà una sola Junta, i que en les poblacions d'un cens de 5,000 a 10,000 habitants podrà haver-hi una Junta o dues, i que allà on el cens sigui superior a 10,000 habitants hi haurà d'haver dues Junes: una de Sanitat i l'altra d'Assistència Social.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Jo m'adhereixo a la posició del senyor Ruiz i Ponseti. Em fa l'efecte que la solució en forma potestativa que dóna la Comissió no resol molt bé el problema. Aquell estímul natural que ja hi ha per a crear organismes i perquè cada un dels que tenen una funció especialitzada donin a aquella funció una importància gran, es donaria el cas de què en els Municipis que passessin de 5,000 habitants hi hauria una pluralitat de Junes.

Em permetré fer una altra observació que és de redacció, i perdonin que faci aquestes observacions perquè el menys que podem fer és que les coses es posin amb claretat.

Diu que es constituirà en els llocs que passin d'un cens determinat una Junta per cada disciplina o activitat, i això jo ho trobo quelcom perillós sinó es precisa quines són aquestes disciplines i quines són aquestes activitats.

Em fa l'efecte que aquest és un recurs que s'ha emprat per tal de no incórrer en una repetició, però de vegades val més repetir els conceptes que no pas caure en una forma de redacció ambigua. Jo crec que vol dir que allà on passin de 5,000 a 10,000 habitants, en casos determinats, hi haurà una Junta de Sanitat i una altra d'Assistència Social; però entenc que seria millor posar on ha d'haver-hi la Junta de Sanitat i la Junta d'Assistència Social que no pas deixar-ho així en una forma tan ambigua.

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: El que tan encertadament assenyala el company Romeva és senzillament un error de transcripció o de còpia, i per tant, nosaltres acceptem plenament el que en l'article es digui: «es constituirà una Junta de Sanitat i una altra d'Assistència Social» i queda definitivament marcat que seran dues i no podran ésser altres les Junes. D'aquesta manera no deixem el portell obert a reclamacions ulteriors de gent interessada a malmetre l'esperit del legislador. Quant a la pluralitat de Junes tal volta tingui raó l'amic Romeva, però és potser una cosa que cal deixar a l'albir dels Municipis que involucrin les matèries de sanitat amb els serveis i funcions d'Assistència Social, si ells creuen que els han d'involucrar; posant el límit de 5,000 habitants perquè forçosament vagin involucrats, perquè no hi hagi disparitat d'acció, perquè sigui més eficaç i eficient la seva actuació; i aleshores, amb el que havíem convingut abans amb el company senyor Ruiz i Ponseti, posant el marge des de 5,000 fins a 10,000 habitants en què és potestatiu dels mateixos Municipis que ells involucrin en una sola Junta o que creïn les dues Junes; passant de 10,000, forçosament que hi hagi les dues Junes, i acceptant el que assenyala el senyor Romeva de fixar les dues Junes, una de Sanitat i l'altra d'Assistència Social. És aquest el criteri de la Comissió.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Per a pregar a la Comissió que si ho creu oportú tingués a bé aclarir-me en l'apartat d'aquest article el significat del verb «mantenir», perquè mantenir i incrementar totes les obres i activitats — totes: sanitàries i d'assistència i de previsió social més convenients — em sembla una matèria vastíssima. Es que tenen recursos propis aquestes Junes Locals? Tenen iniciativa i poden prendre acords que obliguin els ajuntaments? Altrament, potser es podria fer una mica més modesta aquesta redacció a no ésser que el verb «mantenir» i «incrementar» no tingués més que un sentit moral, una utilitat moral, un recolzament moral; però «mantenir», literalment, vol dir sostenir amb totes les despeses, amb totes les càrregues. En fi, si la Comissió volgués explicar-m'ho...

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: En el sentit en que ho exposa l'amic senyor Simó i Bofarull, indubtablement que la precisió massa exagerada del verb «mantenir» pot portar el dubte. Indubtablement, les Junes Municipals de Sanitat no tenen recursos propis; qui té els recursos són els municipis, i les Junes han de procurar, precisament, que els municipis iniciïn obres encaminades a millorar la salut pública, que els municipis mantinguin les obres que ja hi hagi dintre de les demarcacions respectives i la Junta ha de proposar la incrementació de les mateixes en tant i que sigui possible i necessari, i que els recursos municipals ho permetin. Ara, en lloc de dir «mantenir» pot

dir-se «iniciar, procurar siguin mantingudes i incrementar les obres i activitats sanitàries, etc.» En aquest sentit em penso que queda aclarit el dubte de l'amic senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: De totes maneres, després d'agrair moltíssim aquestes manifestacions amables de la Comissió, jo suprimiria allò de «previsió social», perquè ara ens n'anem a un altre Departament governamental. Les obres de previsió social són del Departament d'Economia, no són del Departament de Sanitat, entenent el mot «previsió» en el sentit corrent, oficial, d'institucions de previsió social, mutualitats, acció i demés. Per altra banda, allò d'«iniciar, mantenir i incrementar», jo posaria simplement «suggerir i estimular»; em semblaria més bé. Altrament, estic satisfet amb les explicacions; jo no anava més que a res a treure d'aquest epígraf la «previsió social», perquè em penso que si previsió vol dir prevenció d'infeccions, profilàxia, és un ram d'higiene; però en el sentit corrent, legislatiu, àdhuc, previsió social és matèria del departament d'Economia.

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: Indubtablement la previsió social és funció d'una altra Conselleria diferent de la Conselleria de Sanitat i Assistència Social; però com que precisament en aquest art. 19 estem parlant de les Junes Mixtes de Sanitat i d'Assistència Social, indubtablement que la previsió social cau dintre de l'esfera d'activitat pròpia de l'Assistència Social en el seu més ampli concepte; però de totes maneres, desitjant nosaltres — i d'acord amb el Conseller de Sanitat — no invadir esferes d'un altre departament, no tenim cap inconvenient en suprimir de l'apartat els mots «previsió social».

El Sr. PRESIDENT: Queda acordada la supressió.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Hi ha aquí en el darrer apartat una cosa que jo no acabo d'entendre, però demano perdó si resulta que és per ignorància meua. Aquí parla d'«intervenir les recaptacions i liquidacions per l'impost de Protecció a la Infància, determinant les inversions que solament i exclusivament hauran d'ésser aplicades a aquest servei.» Es a dir, si hi ha un impost de Protecció a la Infància, és que el rendiment d'aquest impost no és per aplicar-lo a la protecció a la infància íntegrament?

El Sr. BATTESTINI: Íntegrament.

El Sr. ROMEVA: Doncs aleshores perquè cal determinar? Aquí diu «les inversions», que no sé què vol dir, puix «inversions», en termes econòmics, són les aplicacions d'unes quantitats, no són les recaptacions de les quantitats. Potser estaria millor que diguéssim «les despeses», potser quedaria més clar. Però diu que «exclusivament hauran d'ésser aplicades a aquest servei».

Aleshores, sembla, es sobreentén de la redacció d'aquest article una cosa contradictòria a ell mateix, o sigui que havent-hi un impost, el qual s'ha d'aplicar íntegrament a la protecció a la infància, la Junta té la facultat d'intervenir aquesta recaptació, aquesta liquidació i després determinar que se n'apliqui només una part. Això és el que no s'entén, perquè si ha de determinar quines quantitats s'han d'aplicar i les quantitats són per aplicar en tota la seva totalitat, no s'entén que vol dir aquest apartat. O potser jo no conec prou la legislació i el mecanisme d'això.

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: L'impost de Protecció a la Infància, com no desconeix el senyor Romeva, és el 5 per 100 del producte dels espectacles públics en concepte d'entrada als mateixos. Aquest 5 per 100 que el recaptaran els Municipis dintre de la localitat respectiva l'han d'invertir en la seva totalitat en obres de protecció a la infància, i aleshores la Junta municipal, amb aquest caràcter de Junta municipal de Sanitat i Assistència Social, en les localitats de cens inferior a 5,000 habitants, o bé a les que essent el cens inferior a 10,000 habitants hagin triat que vagi involucrada una qüestió amb altra, les de Sanitat i Assistència Social; aquestes Junes seran les que tindran per missió intervenir les recaptacions i les liquidacions o sigui la destinació de l'impost determinant les inversions, que solament i exclusivament hauran d'ésser aplicades a aquest servei. Precisament això afirma que el producte de la recaptació de l'impost sobre espectacles només pot ésser destinat a obres de protecció a la infància. Si hi ha una fórmula per acabar-ho de concretar més encara, nosaltres estem disposats a acceptar-la; podria dir: «determinar les inversions les quals solament i exclusivament...». Exactament, en aquest punt estem completament d'acord.

El Sr. ROMEVA: Aleshores, s'entén.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Em sap molt de greu de molestar la Cambra...

El Sr. PRESIDENT: La Cambra l'escolta amb molt de gust, senyor Simó.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: ... però per oposar-me a l'abast «revolucionari» d'aquest apartat f, cal tenir en compte l'*statu quo* de moltes poblacions que, dit sigui en llaor del poble català, s'han excedit sempre els seus mitjans econòmics en fer obra d'assistència social; en algunes d'aquestes poblacions les enormes despeses que graven els pressupostos dels Municipis no sempre surten d'epígrafs estrictament legals. No surten pas del joc, com passava en temps de la dictadura. Em refereixo a aquest mateix impost de Protecció a la Infància. Jo sé d'una població molt important on el servei de protecció als infants és exemplar a Europa. Moltes poblacions de Catalunya tenen gairebé mitjans propis; on no arriben els mitjans propis arriben les subscripcions voluntà-

ries de veïns i a més hi ha unes subvencions quantioses en pressupostos ordinaris que es paguen pels Municipis; però també hi han gravats aquells elements susceptibles d'ésser-ho amb l'impost de protecció a la infància. Però degut a enteses cordials produïdes a major bé i eficàcia dels estímuls oficials, no es dona sempre aquesta inversió exacta per la protecció a la infància, perquè és aleatori; hom dona distribució diversa a aquells cabals, justificada, però, sempre al centim, del que es recapta per aquest concepte.

Pensi la Comissió que això en la lletra està molt bé, però pensi també en els casos que la realitat ens ensenya, dels quals em faig ressò. Pensi també amb què aquest article no pugui portar una pertorbació o un desballestament econòmic a una sèrie de poblacions a les que m'he referit, per volguer aplicar estrictament *ad pedem literam*, un precepte que en sí és just, però que en certs casos fóra contraproductiu. En lloc d'anar a un precepte tan determinat que el fa de caràcter general, deixar aquí una insinuació o suprimir una insinuació sobre l'impost de protecció de la infància i deixar per disposicions de caràcter governatiu, que són susceptibles d'aquesta elasticitat que fa que les Lleis no solament siguin justes, sinó també útils; aquí en canvi ens exposem a fer una cosa no útil i pertorbadora.

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: Cal que tingui en compte l'amic Simó i Bofarull — amb el qual jo en principi no deixo d'estar certament d'acord — que l'impost aquest del 5 per 100 sobre la recaptació per espectacles fou establert precisament i únicament perquè fos destinat en la seva totalitat a obres de protecció a la infància i sota aquest aspecte ha estat traspassat per l'Estat a la Generalitat, la qual cosa vol dir que nosaltres amb el producte líquid d'aquest impost no hi podem fer altra destinació que la destinació que li fou assenyalada primitivament i a la destinació que ve assenyalada després en ésser traspassat el producte de la seva recaptació per l'Estat a la Generalitat. Si una altra destinació s'acordés tributàriament a la recaptació de l'impost pro infància damunt de les recaptacions per ingressos d'entrades en els espectacles, indubtablement aleshores nosaltres podríem pensar en donar-li altres inversions que no fossin aquestes; però tal com fou creat aquest impost i tal com ha estat traspassat a la Generalitat, nosaltres no tenim en aquest moment altra possibilitat que la de mantenir el redactat de l'apartat f de l'article 19 de la Llei, precisament fixant en forma que no deixi mai lloc a dubtes que l'impost per protecció a la infància ha d'ésser destinat en la seva plenitud i en la seva totalitat precisament a obres de protecció a infants, és a dir, dels ciutadans de demà. Res més.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Encara per un altre aspecte d'aquest apartat, que quan el senyor Simó i Bofarull parlava de certes obres d'assistència

social que havien realitzat els pobles, m'ha fet pensar en una cosa i és que potser — i a veure si estaré equivocat — el concepte legal de l'impost no solament és de protecció a la infància, sinó que és de protecció a la infància i extinció de la mendicitat. Dic això perquè jo conec poblacions també on han donat una gran importància a l'extinció de la mendicitat, ho han convertit en una vertadera obra d'assistència social. Aleshores podríem potser, si deixem la redacció de l'article tal com està, desvirtuar la finalitat de l'impost — jo no sé si l'impost s'especifica que hi hagi una part alquota fixa per cada un d'aquests dos conceptes o si tots formen una consignació global —, llavors potser seria interessant que aquí es parlés de protecció a la infància i extinció de la mendicitat. Em penso que aquest apartat és bastant important, perquè recau sobre un dels conceptes en què els pobles han obrat amb major elasticitat i gairebé sempre amb sacrifici, no solament de l'erari municipal, sinó també dels mateixos particulars que han col·laborat a l'obra.

El Sr. CONSELLER de Sanitat i Assistència Social: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el Conseller de Sanitat i Assistència Social.

El Sr. CONSELLER de Sanitat i Assistència Social: A l'impost aquest, senyor Romeva, nosaltres li donarem la mateixa extensió que se li ha donat fins ara, de manera que amb aquesta disposició no venim a variar la forma ni la manera com està distribuït aquest percentatge. S'ha destinat a la major part de pobles, com per exemple Barcelona, purament i exclusiva a atendre la protecció a la infància; en altres poblacions, donant-li un sentit més extensiu, a la vegada que l'obra de protecció a la infància, han esmerçat fons trets d'aquest mateix impost per a extingir la mendicitat. Nosaltres mantindrem aquesta forma, podríem dir eclèctica, respectarem totes les institucions que avui viuen mercès a aquest impost i no fem altra cosa que coordinar tots aquests serveis — que aquest és l'esperit d'aquesta disposició de la Llei — coordinant-los amb els serveis de la Generalitat de Catalunya. Tingui, doncs, la certesa plena que aquelles institucions que avui es mantenen mercès a aquest impost continuarem respectant-les perquè aquest és l'esperit de la Llei.

El Sr. PRESIDENT: Se suspèn aquest debat.

Lectura del Dictamen de la Comissió de Finances sobre un projecte de Llei de transferències de crèdit

(Es dona lectura al següent

«DICTAMEN

Reunida la Comissió permanent de Finances sota la presidència accidental del senyor Francesc Farreres i Duran, amb assistència dels Vocals se-

nyors Guinart, Bilbeny, Pi i Sunyer i Ruiz i Ponseti; actuant de Secretari el senyor Joan Sauret i Garcia, per tal de dictaminar sobre un projecte de Llei de transferències de crèdit, acorda, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article únic. — Es aprovada la següent transferència de crèdit:

Sobrants que es transfereixen: de la part. 972, 5,000 ptes.; de la 978, 12,500, i de la 1003, pesetes 6,500.

Total dels sobrants: 24,000 ptes.

Augments en virtut d'aquesta transferència: a la part. 949, 24,000 ptes.

Palau del Parlament, 31 de maig del 1934. — El President accidental, F. Farreres i Duran. — El Secretari, Joan Sauret.»

Lectura del Dictamen de la Comissió de Finances sobre un projecte de Llei d'ampliació de crèdit

(Es dona lectura al següent

«DICTAMEN

Reunida la Comissió permanent de Finances sota la presidència accidental del senyor Francesc Farreres i Duran, amb assistència dels Vocals senyors Guinart, Bilbeny, Pi i Sunyer i Ruiz i Ponseti; actuant de Secretari el senyor Joan Sauret i Garcia, per tal de dictaminar sobre un Projecte de Llei d'ampliació de crèdit, acorda, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article únic. — Es ampliat en 60,000 ptes. el crèdit de 30,000 ptes. acordat en la pròrroga del Pressupost, per tal d'atendre les despeses de dietes i viatges dels membres de les Comissions arbitral de districte, devengades el primer trimestre d'enguany, i la totalitat de les que els puguin correspondre al trimestre en curs, cobrint-se l'esmentada ampliació amb els mitjans previstos en l'art. 41 de la Llei d'Administració i Comptabilitat de la Hisenda Pública del 1.º de juliol del 1933.

Barcelona, 31 de maig del 1934. — El President accidental, F. Farreres i Duran. — El Secretari, Joan Sauret.»

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de divendres

1. Precs i preguntes.
 2. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de Coordinació i Control Sanitari Públic.
 3. Discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar a Catalunya.
 4. Discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei atorgant una pensió a la senyora vídua de l'honorable Francesc Macià, primer President de la Generalitat restaurada.
 5. Discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de Transferències de crèdit.
 6. Discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei d'una ampliació de crèdit.
- (S'aixeca la sessió pública a tres quarts de set i cinc minuts de la tarda.
- La Cambra passa a reunir-se en sessió secreta.)

PARLAMENT DE CATALUNYA

ESTAT A

Resum per articles del Pressupost de Despeses

Cap.	Art.	CONCEPTE	Total per articles		Total per capítols
			Ordinaris	Extraordinaris	
			Pessetes	Pessetes	Pessetes
I		PRESIDÈNCIA			
	1. ^r	Presidència	78,600		
	2. ⁿ	Residència Presidencial	12,250	12,000	
	3. ^r	Conseller Primer.	16,500		
	4. ^t	Comissaris	18,000		
	5. ^b	Oficines del Departament	358,516'80		
	6. ^b	Oficines de les Comissaries	76,925,22		
	7. ^b	Comissió Mixta de l'Estatut de Catalunya	100,000		672,792'02
II		PARLAMENT DE CATALUNYA			
	Únic	Parlament de Catalunya	900,000	277,000	1,177,000
III		JUSTÍCIA I DRET			
	1. ^r	Conseller.	12,000		
	2. ⁿ	Serveis Generals del Departament	189,288'98	25,000	
	3. ^r	Comissió Jurídico-Assessora.	25,000		
	4. ^t	Tribunal de Cassació	213,000	75,000	
	5. ^b	Tribunal del Contencioso-Administratiu	77,000		
	6. ^b	Audiències i Jutjats	910,830		
	7. ^b	Tribunals Industrials	39,790		
	8. ^b	Tribunals Tutelars de Menors.	22,300		1.589,208'98
IV		DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ			
	1. ^r	Conseller.	12,000		
	2. ⁿ	Serveis Centrals del Departament	593,701'93	63,000	
	3. ^r	Junta de Seguretat.	25,000		
	4. ^t	Serveis d'Ordre Públic de Catalunya	18.125,530'01	387,000	
	5. ^b	Direcció General d'Administració Local	271,933'20		19.478,165'14
V		DEPARTAMENT DE FINANCES			
	1. ^r	Conseller.	12,000		
	2. ⁿ	Secció Tècnica Administrativa	120,250		
	3. ^r	Negociat d'Arquitectura i Serveis Auxiliars.	87,150		
	4. ^t	Secció de Recaptació	1.657,950		
		<i>Suma que segueix.</i>	1.877,350		22.917,166'14

Cap.	Art.	CONCEPTE	Total per articles		Total per capítols
			Ordinaris	Extraordinaris	
			Pessetes	Pessetes	Pessetes
		<i>Suma anterior.</i>	1.877,350		22.917,166'14
	5. ^b	Secció d'Intervenció	166,255		
	6. ^b	Secció de Tresoreria	93,750		
	7. ^b	Administració de la Contribució Territorial	330,027'77		
	8. ^b	Despeses generals del Departament	476,600	50,000	2.993,982'77
VI DEPARTAMENT DE CULTURA					
	1. ^r	Conseller.	12,000		
	2. ⁿ	Oficines del Departament	48,000		
	3. ^r	Consell de Cultura.	42,075		
	4. ^t	Ensenyaments.	1.869,071	148,500	
	5. ^b	Acadèmies i Serveis Científics d'Investigació	272,980	2,500	
	6. ^b	Servei d'Ensenyament primari	22,500		
	7. ^b	Arxiu, Museus, Biblioteques, Monuments i Excavacions.	398,694	340,000	
	8. ^b	Belles Arts.	200,000		
	9. ^b	Subvencions	144,354'63		
	10	Beques i Pensions	114,425		
	11	Atencions generals i Despeses diverses	159,642'50	20,000	3.794,742'13
VII DEPARTAMENT DE TREBALL					
	1. ^r	Conseller.	12,000		
	2. ⁿ	Consell de Treball	54,375		
	3. ^r	Serveis generals de Treball.	214,325	20,000	
	4. ^t	Assegurances Socials	11,000		
	5. ^b	Subvencions	46,000	500,000	857,700
VII A) DEPARTAMENT D'OBRES PÚBLIQUES					
	1. ^r	Conseller.	—		
	2. ⁿ	Oficines Administratives	68,791'65	5,000	
	3. ^r	Servei Tècnic d'Obres Públiques	446,708'86		
	4. ^t	Construcció de carreteres i camins veïnals	793,229'58	845,000	
	5. ^b	Obres de reparació i conservació de caràcter ordinari de carreteres i camins veïnals	2.481,083'67		
	6. ^b	Obres de reparació i conservació de caràcter extraordinari de carreteres i camins veïnals		2.480,000	7.119,813'76
VIII DEPARTAMENT D'AGRICULTURA I ECONOMIA					
	1. ^r	Conseller.	12,000		
	2. ⁿ	Serveis generals del Departament	122,617'42		
	3. ^r	Consell Superior de la Cooperació	10,000		
	4. ^t	Servei de Cooperació	31,500		
	5. ^b	Consell Superior d'Economia	18,000		
	6. ^b	Junta Reguladora de Contingents	15,000		
	7. ^b	Estudis, serveis i atencions de caràcter econòmic	74,000	250,000	
	8. ^b	Servei d'Aeronàutica	238,517'50		
	9. ^b	Serveis de Turisme.	116,825		
	10	Serveis d'Agricultura i Ramaderia	130,860		
	11	Granges	90,183'21		
	12	Serveis de Comerç	5,000		
	13	Comissions arbitrals	28,000		
	14	Compromisos de caràcter agrícola	13,750		
		<i>Suma que segueix.</i>	1.156,253'13		37.683,404'80

Cap.	Art.	CONCEPTE	Total per articles		Total per capítols
			Ordinaris	Extraordinaris	
			Pessetes	Pessetes	Pessetes
		<i>Suma anterior.</i>	1.156,253'13		37.683,404'80
	15	Serveis Forestals.	189,450	50,000	
	16	Serveis d'Indústria	1.619,900		3.015,603'13
IX		DEPARTAMENT DE SANITAT			
	1. ^r	Conseller.	12,000		
	2. ⁿ	Serveis generals del Departament	157,962'50	15,000	
	3. ^r	Centres Sanitaris	343,750	24,000	
	4. ^t	Lluita antivenèria	4,500		
	5. ^b	Lluita antipalúdica.	21,697'50		
	6. ^b	Lluita antituberculosa.	166,700	350,000	
	7. ^b	Lluita antiràbica.	20,000		
	8. ^b	Lluita antileprosa	30,000		
	9. ^b	Lluita contra la mortalitat infantil		76,000	
	10	Lluita antitracomacosa.		410,000	1.631,610
IX A)		ASSISTÈNCIA SOCIAL			
	1. ^r	Conseller.	—		
	2. ⁿ	Serveis generals del Departament	264,571		
	3. ^r	Institut d'Assistència Social	4.699,959'11	625,000	
	4. ^t	Hospital.	1.013,669'34	45,000	
	5. ^b	Servei de Dements	2.032,920'78	205,000	8.886,120'23
X		OBLIGACIONS DE CARÀCTER GENERAL I CIRCUMSTANCIAL			
	1. ^r	Obligacions d'origen legal	4.550,977'46		
	2. ⁿ	Obligacions d'origen contractual	567,113'01		
	3. ^r	Despeses generals i atencions diverses	192,000		
	4. ^t	Obligacions de caràcter circumstancial.	50,000	200,000	
	5. ^b	Pensions, jubilacions i excedències	498,927'42		6.059,017'89
XI		OBLIGACIONS PROCEDENTS D'EMPRÈSTIT I ALTRES OPERACIONS DE CRÈDIT			
	1. ^r	Obligacions procedents d'operacions de crèdit	1.010,019'45		
	2. ⁿ	Servei d'interessos i amortització dels emprèstits en circulació	5.525,412'50		6.535,431'95
		TOTAL GENERAL.			63.811,188

ESTAT B

Resum per articles del Pressupost d'Ingressos

Cap.	Art.	CONCEPTE	Total per articles		Total per capítols
			Ordinaris	Extraordinaris	
			Pessetes	Pessetes	Pessetes
I		RENDIMENT DEL PATRIMONI			
	1. ^a	Rendiment de Propietats.	19,633'08		
	2. ^a	Rendiment de Valors i efectes cotitzables.	216,600'94		236,233'12
II		INGRESSOS D'INSTITUCIONS I SERVEIS DE LA GENERALITAT			
	1. ^a	Ingressos per serveis prestats.	1.575,000		
	2. ^a	Ingressos per productes obtinguts.	501,644'26		
	3. ^a	Ingressos per distints conceptes d'altres institucions.	2.795,895'93		4.872,540'19
III		RENDIMENT DE SERVEIS PÚBLICS			
	1. ^a	Servei de Recaptació de Tributs.	1.743,750		
	2. ^a	Ingressos per altres serveis.	1.050,000		2.793,750
IV		APORTACIONS DE CORPORACIONS PÚBLIQUES			
	1. ^a	Aportacions de l'Estat.	2.368,086'01		
	2. ^a	Aportacions de Municipis.	779,840'61		3.147,926'62
V		IMPOSICIONS			
	1. ^a	Impostos.	7.510,000		
	2. ^a	Arbitris	1.810,000		
	3. ^a	Contribucions especials.	50,000		9.370,000
VI		PARTICIPACIONS I RECÀRRECS EN TRIBUTS PÚBLICS I RECURSOS MUNICIPALS			
	1. ^a	De l'Estat	2.188,653'53		
	2. ^a	Dels Municipis.	6.683,980'15		8.872,633'68
VII		CONTRIBUCIÓ TERRITORIAL			
	Únic	Contribució territorial.	25.928,399'39		25.928,399'39
VIII		TRASPASSOS DE SERVEIS			
	Únic	Traspassos de serveis.	500,000		500,000
IX		REINTEGRAMENTS I ALTRES INGRESSOS			
	1. ^a	Reintegraments.	489,705		
	2. ^a	Altres ingressos.	100,000		589,705
X		OPERACIONS DE CRÈDIT			
	Únic	Operacions de crèdit.		7.500,000	7.500,000
		TOTAL.			63.811,188